

vende sig og under trygge forhold tilbringe tid sammen med andre stofmisbrugere. Stofmisbrugernes henvendelse til værestederne er ganske uformel, og der sker ingen registrering af misbrugeren. Til værestederne er der knyttet uddannet personel og ofte også tidligere stofmisbrugere, der kan være stofmisbrugerne behjælpelige med aktuelle problemer og samtidig motivere og rådgive om relevante behandlingstilbud.

Da åbne væresteder og opsøgende socialt arbejde i forhold til stofmisbrugere bør prioriteres særdeles højt i den intensiverede indsats over for stofmisbrugerne særligt på grund af disse tilbuds evne til at skabe kontakt mellem stofmisbrugeren, det sociale system og behandlingssystemet, afsatte Socialministeriet til sikring af de åbne væresteder og det opsøgende arbejde i 1993 10 mio. kr. fra Storbypuljen, og 18 projekter fik støtte til at etablere sådanne tilbud. I 1994 blev Storbypuljen udvidet, og yderligere 10 projekter fik støtte til oprettelse af væresteder, opsøgende arbejde m.v.

Med henblik på at belyse det arbejde og de opgaver, som væresteder og det opsøgende arbejde har, er der igangsat en evaluering og erfaringsopsamling, der forestås af Center for Alternativ Samfundsanalyse og Socialt Udviklingscenter. Evalueringen løber over 3 år og afsluttes i løbet af 1996.

Ved vurderingen af antallet af stofmisbrugere, der ikke er i behandling, og som ikke har kontakt med behandlingssystemet, bør der også tages højde for det antal stofmisbrugere med behov for social behandling, der ikke var i behandling, men som var på venteliste til stofmisbrugsbehandling. Hertil må det i øvrigt bemærkes, at Frederiksberg og Københavns Kommuner samt alle amter med undtagelse af Københavns Amt har forskellige tilbud til stofmisbrugeren i ventetiden.

Endvidere må det antages, at en del af de stofmisbrugere, der ikke var i behandling, var i kontakt med det sociale system i andre sociale sager, herunder f.eks. stofmisbrugere på forsorghjem, således at kommunen havde mulighed for at være opmærksom på et eventuelt behov for stofmisbrugsbehandling og i medfør heraf informere stofmisbrugeren om de forskellige behandlingsmuligheder.

Endelig vælger visse stofmisbrugere at deltage i behandlingsforanstaltninger uden om det kommunale eller amtskommunale behandlingssystem som f.eks. deltagelse i N.A.-møder m.v.

Med hensyn til antallet af stofmisbrugere, der venter på at komme i behandling, henvises til min besvarelse af 30. april 1996 af spørgsmål nr. S 1977 stillet af medlem af Folketinget Bruno Jerup (EL) den 16. april 1996 samt til ovennævnte rapport om status for sociale tilbud på narkoområdet 1995-1996.

Spm. nr. S 2975

Til socialministeren (10/7 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at alle narkomaner i landet kan få et relevant behandlingstilbud?«

Begrundelse

Kun en tredjedel af landets narkomaner er i behandling, alligevel er der i mange amter ventetid på behandling. Narkomanerne har brug for en bred vifte af behandlingstilbud, så man for hver enkelt finder det bedste tilbud. Med det pres, der i øjeblikket er på behandlingsinstitutionerne, er det tvivlsomt, om de narkomaner, der ønsker behandling, får et tilbud, og om de, der får et tilbud, får det rigtige tilbud.

Svar (22/7 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Indsatsen over for stofmisbrugere i Danmark hviler i overensstemmelse med regeringens narkotikapolitiske redegørelse af 16. marts 1994 til Folketinget på en målsætning om en intensiveret tværfaglig, individuel og differentieret indsats over for den enkelte stofmisbruger.

For at opfylde denne målsætning har regeringen taget en række økonomiske og juridiske initiativer, som der er redegjort for i bl.a. socialministerens besvarelse af 22. april 1996 af Socialudvalgets spørgsmål nr. 94 og 95 af 29. februar 1996 (alm. del - bilag 302), socialministerens besvarelse af 30. april 1996 af spørgsmål nr. S 1977 stillet af medlem af Folketinget Bruno Jerup den 16. april 1996, socialministerens besvarelse af 17. maj 1996 af spørgsmål nr. S 2187 stillet af medlem af Folketinget Tove Fergo den 8. maj 1996 og socialministerens besvarelse